

nifter ønskede samme, og hvis der var blevet os meddelt Noget derom enten igaar eller ogsaa imorges, idet vi da kunde have draget Omsorg for ekstraordinært at fremme Spørgsmaalet derom. Grunden til, at vi have stillet vort Forslag under Nr. 7 saaledes, som vi have gjort, er imidlertid idovrigt den, at vi ikke havde tænkt os, at Monstringbestyreren, hvis han ogsaa overtog de heromhandlede Forretninger, saa skulde have 1,500 Rb. mere, end han nu faar. Vi erkende, at det vilde være rimeligt, at der indtraadte nogen Forhøielse i Monstringbestyrernes Lønning, naar Posten engang blev overdraget til en søyndig Mand og han saa kom til at overtage de Forretninger, som nu tænkes overdragne til en Anden. Men vi have ikke ment, at han i saa Fald skulde have hele den Sum i Tillæg, som man, saalænge der habes en særegen Mand til at udføre de omhandlede Forretninger, anser det for passende at tillægge denne for deres Udførelse. Vi have tænkt os Forholdet ordnet paa den Maade, at man nu forholdt sig efter den nye af os foreslaaede § 10 og saa senere naar Forudsætningerne for en anden Ordning kom tilstede, traf nærmere Bestemmelse derom. Jeg kan kun gjentage, at jeg beklager, at den høitærede Justitsminister ikke tidligere har meddelt os sin Indvending, og hvorledes han ønskede den afhjulpen, idet vi, som sagt, naar vi havde vidst, at det var ham saameget imod, at Loven kom ud, uden at der allerede nu var truffet nogen Bestemmelse om, at Monstringbestyreren skulde have et Tillæg til sin Løn, naar han overtog de tidtævnte Forretninger, gjerne skulde have taget Hensyn dertil. — Hvad endelig angaar Uendlingsforslaget under Nr. 8, da er det jo stillet væsentlig efter Opfordring af den høitærede Finansminister og af de nu fra flere Sider udtalte Grunde, og jeg skal derfor kun endnu derom sige, at det forekommer mig aldeles indlysende, at det vilde være den største Ubillighed af Verden, et Aar efterat man havde ansat de vedkommende Embedsmænds Kontorholdsgodtgørelse med den Betragtning for Die, at de havde de heromhandlede Indtægter, saa at tage disse Indtægter af Forhyringskontrakterne fra dem uden nogen Erstatning, hvorved det

atter maa erindres, at det jo nu væsentlig bliver en frivillig Sag, om Forhyringskontrakter skulle oprettes skriftlig eller ikke, og at der er Ingen, som kan sige, om de fremtidig vilde blive videre brugte. Den ærede Taler, der yttrede sig imod Forslaget under Nr. 8 (Sessen) sagde jo selv, at han var tilbøielig til at tro, at de ikke vilde blive synderlig brugte, og at der saaledes var en ikke ringe Mulighed for, at Indtægten deraf vilde falde bort. Men i saa Fald tror jeg rigtignok, at det er aldeles nødvendigt at fastholde, at der bør tilkomme de Paagældende Erstatning derfor.

Indenrigsministeren: Jeg synes, at den ærede Ordfører gjerne til dem, som have holdt paa Nødvendigheden af at have en Mand af den vis Betydning til at udføre Vaterstorfretningerne, og da navnlig Mæglingen, kunde have søiet ogsaa Indenrigsministeret. Er der nemlig Noget, som jeg har holdt bestemt paa, og som jeg ikke har nærret den fjerneste Tvivl om, at man burde holde paa, saa er det dette, at en Mand i den omtalte Stilling kan udøve en meget gavnlig og nyttig Indflydelse paa Mæglingen i Tilfælde af opstaaede Stridigheder mellem Vedkommende, men at dertil ogsaa kræves, at det skal være en Mand af en vis Betydning. Men dette Moment tror jeg heller ikke — og jeg ser ikke, at Udvalget har nogen Grund til at tro det — skulde blive i den Grad overset fra Indenrigsministerens Side, at man skulde lade den paagældende Mand synke ned til at blive en Kontorist paa Monstringbestyrerens Kontor. Det er en Selvfølge, at jeg ønsker at bringe ham saameget i Niveau, som overhovedet praktiske Hensyn tillade det, med Monstringbestyreren; men jeg ser paa den anden Side ikke rettere, end at, naar man nu, efter den Bending som Sagen har taget, og efter den Gjæring, der har været, vilde stille de nævnte to Embedsmænd sideordnede, saa vilde der let komme Rivninger imellem dem, Rivninger, foranledigede allerede blot ved Grundringen om, hvorledes Forholdet tidligere havde været. Jeg anser det for nødvendigt, at der saa at sige er en ledende